

I.

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG

...P.../2008/22.

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Bíróság ... ügyvezető igazgató által képviselt ... Kft. /.... szám alatti/ felperesnek

dr. ... jogtanácsos által képviselt ... /.... szám/ alperes ellen

szerzői jogsértés megállapítása és egyéb iránt indított perben, amely perbe beavatkozott az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében

a ... /.../ I. rendű,

a ... /.../ II. rendű,

az ... /.../ III. rendű,

a ... /.../ IV. rendű,

a ... /.../ V. rendű,

a/ VI. rendű,

a .../.../ VII. rendű és a .../... szám/ VIII. rendű

b e a v a t k o z ó k é n t,

meghozta és kihirdette a következő

Í T É L E T E T :

A Fővárosi Bíróság megállapítja, hogy az alperes jogelődje a felperes jogelődjével kötött, 1999. március 31-i szerződést megszegte, amikor a felperesi jogelőd által átadott ...-ös verziót nem adta át az általa képviselt szervezeteknek, és megakadályozta a felperesi jogelőd által készített program műszaki védelmét.

A bíróság megállapítja azt is, hogy az alperes jogelődje megsértette a felperesi jogelőd felhasználói jogai, amikor a szerződés megszűnése után lehetővé tette - díjfizetés nélkül - a program használatát és a program adatkonvertálását.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.739.408 Ft /azaz Huszonnégymillió-hétszázharminckilencezer-négyszáznyolc Ft-ot/ kártérítést, és az összeg után 2000. július 1. napjától a kifizetésig terjedő időre járó törvényes mértékű késedelmi kamatot, továbbá 6.272.160 Ft /azaz Hatmillió-kettőszázhetvenkettőezer-egyszázhatvan Ft/ díjat, és az összeg után 2000. július 1. napjától a kifizetésig terjedő járó törvényes mértékű késedelmi kamatot, és 1.500.000 Ft /azaz Egymillió-ötszázezer Ft/ perköltséget.

Az eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Fővárosi Ítéletáblához címzett, a

Fővárosi Bíróságnál 12 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye, amelyet a másodfokú bíróság kérelemre - a tárgyalás mellőzésének a törvényben meghatározott eseteiben is - tárgyaláson bírál el, illetőleg a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelemre tárgyaláson kívül bírál el.

Az ítélet ellen fellebbezést előterjesztő peres fél számára a jogi képviselet kötelező. Amennyiben az első fokú eljárásban jogi képviselő nélkül járt el a fellebbezést benyújtó peres fél, úgy fellebbezéséhez csatolja jogi képviselője meghatalmazását, illetve amennyiben pártfogó ügyvéd engedélyezése iránti kérelmet terjesztett elő a lakóhelye szerint illetékes Igazságügyi Hivatalnál, ennek igazolását.

INDOKOLÁS :

Az ... GMK, a felperes jogelődje és a alperes neve részéről az Informatikai Főosztály, az alperes jogelődje 1999. március 31-én írásbeli megállapodást kötöttek arra nézve, hogy az ... GMK engedélyezi az ... programcsalád felhasználását a alperes neve által képviselt, általa irányított és felügyelt 67 szervezetnél a szerződés ideje alatt.

Az ... GMK vállalta a rendszerkövetést, a rendszerkarbantartást, azt hogy a hatályos jogszabályi rendelkezéseket beépíti, továbbá hibajelzés esetén a hibák javítását is.

A szerződést határozott időre kötötték meg, 36 havi időtartamra havi átalányként nettó 2.500.000 Ft-ot kötöttek ki a felek.

A alperes neve az általa képviselt 67 szervezet tekintetében engedte, hogy legfeljebb 6 szervezettel, mert speciális igényeik voltak, külön szerződést kössön az ... GMK.

A szerződésben foglalt lehetőséggel élve 2000. március 29-i levelében a alperes neve Informatikai Főosztálya a megállapodást felmondta.

Az ... GMK - kézhez véve a felmondó levelet - felajánlotta, hogy az illetmények biztonságos kifizetése érdekében a szükséges adatbázis konvertáláshoz elkészíti az adatkonverziók átadó felét, és hajlandó arra is, hogy 2000. június 30-án olyan szerződést dolgozzon ki, amely a munkavégzés folyamatosságát biztosítani fogja.

2000. május 16-án az ... GMK tájékoztatta az alperesi jogelődöt, hogy május 13-án feltette a web-területre az ... -as verzióját, amely a szerződés szerinti fejlesztést és hibajavítást tartalmazott. Az alperesi jogelőd azonban az általa képviselt szervezetek között ezt nem osztotta szét, sőt június 13-án arról tájékoztatta az ... GMK-t az alperesi jogelőd, hogy még május 16-án körlevelet küldött a szervezeteknek, amelyben a ...-es verzió befagyasztását rendelte el a folyamatban lévő adatkonvertálások biztonsága érdekében. Az ... GMK azonban még egy 24-es verzió használatba vételét is szükségesnek tartotta, de ennek használatba vétele sem történt meg. Végül is egy ...-ös számú verziót, amely műszaki védelmet biztosított a program használata tekintetében, ugyancsak alkalmazni kért az ... GMK, azonban a műszaki védelmet tartalmazó ...-ös verzió használatba vételét is megtagadta az alperesi jogelőd.

Az ... GMK 2000. június 19-én a bírósághoz fordult, s annak megállapítását kérte, hogy az alperesi jogelőd a szerző jogait sérti azzal, hogy a ...-ös verzió használatba vételét megtagadja, és az általa képviselt szervezeteknél is megtiltja, továbbá jogsértő az eljárása, amikor az ... GMK engedélye nélkül hozzákezdett az ... programmal működtetett adatbázis konvertálásához. Az ... GMK kártérítési igényét jelezte.

Az alperesi képviselő a kereset elutasítását kérte és arra hivatkozott, hogy a ...-ös verziókat nem igényelte, azok egyébként is a szerződés felmondását követően készültek el. Ami pedig

az adatállomány konvertálását illeti, az adatbázis az alperesi jogelőd tulajdona, az adatbázis konvertálását ugyan megkezdte, de az nem volt jogsértő.

A felperesnél bekövetkezett jogutódlás folytán az ... GMK átalakulása révén jött létre az felperes neve.

A peres eljárásban lefolytatott bizonyítás kiterjedt igazságügyi számítástechnikai szakértői vélemény beszerzésére, majd pedig a Szerzői Jogi Szakértő Testület véleményét is beszerezte a bíróság.

Az igazságügyi számítástechnikai szakértő, ... az alperes által képviselt 67 szervezet közül 3 szervezetnél kísérelte meg a szakértői vizsgálat lefolytatását, mindössze azonban az akkor ... Oktató Központban nevezett szervezetnél 2001. június 8-án tapasztalta, hogy illetményszámfejtés történik az ... program segítségével.

A szakértő rögzítette véleményében, hogy az ... 2000 illetményszámfejtő rendszer a munkavállalók egyes személyi adatait, munkaviszonyuk minősítését, munkaidő-nyilvántartási adatait, a bér, illetőleg a bér jellegű adatokat tartja nyilván. Ezeknek az adatoknak a segítségével történik a rendszeres hóközi, illetőleg eseti illetmények számfejtése, ugyanígy a táppénz számfejtése, az egyedi- és összesített tablók elkészítése, a különböző statisztikák, jelentések, illetőleg az out-put adatok előállítás a külső szervezetek felé.

A szakértő által csak egy helyen vizsgált illetményszámfejtés 2001. június 8-i állapotot tükrözött, ebből pedig a szakértő arra következtetett, hogy a szerződés megszűnését követően, és a felperesi jogelőd által beépített ún. letiltást követően a rendszert azonban folyamatosan használták.

A szakértő megállapította azt is, de ezzel nem volt ellentétes az alperesi jogelőd előadása sem, hogy a program használatával elkészült egy törzs adatbázis, amely az ... program fájl-ja. A törzsadat tételesrainak felépítését a program készítője határozta meg, s a menüfelosztás alapján a program kezelte a teljes törzsadatát.

A szakértő megállapította, hogy amikor az alperes az adatbázis konvertálását megkezdte, majd folytatta, illetőleg azok a szervezetek, amelyek az ... 2000 programcsaládot használták, a konvertálást nem a program kódjának visszafejtésével készítették, de ahhoz, hogy az illetményszámfejtés zökkenőmentesen folytatható legyen, a program által előállított adatterméket fel kellett használni.

Az adatfájlok azonban az ... program részét képezik, tehát az ún. letiltást követően az ... program részét képező adatfájlok felhasználására megállapodást kellett volna kötni a két szerződő félnek.

A szakértő bizonyítottan látta a 2001. június 8-i vizsgálati időpont alapján, hogy az ... 2000 programrendszert, bár a felperesi jogelőd azt befagyasztotta, mégis közel egy év eltelté után is folyamatosan használták.

A felperes a program továbbhasználatára vonatkozóan még további bizonyítékot csatolt, azaz a ... Informatikai Alosztályának 2002. január 21-i levelét, amelyben segítséget kértek a program használatával összefüggésben.

A szakértői vélemény elkészültét követően az alperes, vitatva a szakértői megállapításokat ugyan, de perbe hívta azt a 67 szervezetet, amelyek képviselőjében és amelyek részére kötötte a megállapodást a felperesi jogelőddel.

A perbehívást 8 szervezet fogadta el, amelyek közül 7 megyei rendőr-főkapitányság, illetőleg az ..., illetőleg a ..., egy pedig a alperes neve ... Hivatala volt.

A beavatkozók nyilatkozata a program használatával kapcsolatosan a következő volt:

A ... Főkapitányság előadta, hogy 1999. április 1. és 2000. június 30. között folyamatosan használta a programot. A peres felek közötti szerződés felmondását követően az adatbázist az alperesi jogelőd által küldött szakember konvertálta egy új bérszámfejtő programba. A konvertálással egyidejűleg a teljes adatbázist kinyomtatták.

A konvertálás és a nyomtatás befejezését követően a programot és az adatbázist törölték.

A..... Hivatala állította, hogy jogosulatlan használat részéről nem történt, hiszen 2000. január 1-étől már nem volt önálló illetményszámfejtő hely.

Az ... arra hivatkozott, hogy a felperesi jogelőddel megkötött szerződés alapján jogszerűen használta 2000. június 30-ig a programot.

A ... /névváltozás folytánSzolgálat/ ugyancsak azt adta elő, hogy 1999. április 1. - 2000. június 30. között használta a bérszámfejtő programot.

2000. június 16-tól a bérszámfejtést az adatbázisnak a ... rendszerbe történő átkonvertálást követően már a ... programmal végzi.

ARendőr-főkapitányság előadása szerint is 2000. július 1-től a ... programmal történik az illetményszámfejtés.

Azi Rendőr-főkapitányság hasonlóképpen nyilatkozott, akárcsak a ...Rendőr-főkapitányság. Ez utóbbi szervezet az adatbázis konvertálásával kapcsolatosan előadta, hogy 2000. június 1-ével kezdődött meg az adatbázis konvertálása, de egyéni illetményszámfejtő kartonokat is vezetnek.

A ... hivatkozása szerint az ... programból 2000. júniusában kinyomtatta az adatokat és a kartonok alapján folytatta június 30-a után a bérszámfejtést.

A bíróság mindezekkel kapcsolatosan már most szükségesnek tartja rögzíteni azt, hogy a perbe az alperes pernyertességének érdekében beavatkozó szervezetek július 1-től a ... programot használták bérszámfejtésre, azonban tényszerűen arról is nyilatkoztak, hogy az adatbázis konvertálása ezt megelőzően megtörtént, azt követően pedig az adatbázist a ... programmal használva végezték az illetményszámfejtést.

Az adatkonvertálás ténye tehát megerősített.

A bíróság itt jegyzi meg azt is, hogy a felperesnek, illetőleg a felperesi jogelődnek nem volt lehetősége és módja arra, hogy mind a 67, az alperesi jogelőd által képviselt szervezetnél ellenőrizni tudja azt, hogy június 30-ával a program használata minden vonatkozásban megszűnt volna. A szakértői megállapítások arra utalnak, hogy a folyamatos illetményszámfejtés érdekében az ... programmal működtetett adatbázis konvertálásának meg kellett történnie, amely szakértői következtetés teljes egészében megalapozott és életszerű, az adatkonvertáláshoz viszont fel kellett használni az ... programot, amely adatkonvertálásra

vonatkozó felhasználás a felek között 1999. március 31-én megkötött szerződésben engedett felhasználáson túli felhasználásnak minősül.

Az alperes ténybeli- és jogi álláspontja az volt, hogy a szerződéskötéskor hatályos 1969. évi III. törvény és annak végrehajtására kiadott 15/1983./VII.12./ MM rendelet szerint szerzői jogi védelemben részesülnek a számítógépi programalkotások és a hozzájuk tartozó dokumentációk. A gyűjteményes műre vonatkozó rendelkezéseket az adattárra is alkalmazni kell, márpedig az adattár, az adatbázis előállítója maga az alperes volt, illetőleg az általa képviselt szervezetek. A szoftver segítségével létrehozott adatbázis tehát nem tartozott a felperesi jogelőd rendelkezése alá, az alperes, illetőleg az általa képviselt szervezetek pedig az adatbázist - annak érdekében, hogy azt egy másik szoftver igénybevételével a jövőben is használni tudják - jogszerűen rögzítették, illetőleg másolták ki.

A felperesi jogelőd semmilyen munkát végzett, amikor az adatbázis konvertálása megtörtént, tehát semmiféle díjazás nem jár, mert nem végzett munkát. Ennél fogva az a felperesi kérelem, hogy az illetményszámfejtéssel érintett személyenként 120 Ft/fő konvertálási díjat fizessen meg az alperes részére, teljes egészében megalapozatlan.

A szerződés megszűnését követően jogszerűen használhatta az alperes a szoftver által előállított adatokat, iratanyagokat, ez ún. konzerv jellegű felhasználás, azaz az adatok később, a szerződés megszűnését követő kibontása, s az azokba való betekintés teljesen jogszerű. Ami tiltott lett volna, az új adatok bevitele a szerződés megszűnését követően az ... program felhasználásával.

Az alperes bizonyítási indítványt terjesztett elő a Szerzői Jogi Szakértő Testület véleményének beszerzése iránt.

A Szerzői Jogi Szakértő Testület véleménye szerint a felperesi kérés teljesítése nem volt indokolt a ...-ös verziók tekintetében, figyelemmel a szerződéses rendelkezésekre /jóllehet a szerződés a jogszabályi rendelkezések követését, és ilyen irányú folyamatos programfejlesztést rögzített a felperesi jogelőd részéről/.

Ami az adatbázis más programmal való működtetését illeti, azzal kapcsolatosan a Szakértő Testület rögzítette, hogy az ... 2000 programcsomaggal létrehozott adatbázis csak akkor használható fel más programban, ha teljesen azonos a másik adatbázis szerkezete és megvan a kapcsolat az ... 2000 program adatbázisával.

A szakértői következtetések szerint az adatbázis konvertálása nem történhetett meg az ... 2000 program rendeltetésszerű használatával, ugyanis ez a program ezt nem tette lehetővé. Arra azonban nincsen peradat, hogy a konvertálás pontosan milyen technikai megoldás alkalmazásával zajlott, az ... 2000 program jogosultja és az adatbázis jogosultja egymástól eltérő, ezért a szakértő szerint vizsgálni kell, hogy mikor használhatta az alperesi jogelőd jogszerűen az ... 2000 programot.

Az 1969. évi III. törvény végrehajtási rendeletének 10.§-a értelmében számítógépes programalkotás esetén felhasználásnak minősül a program futtatása, a képernyőn való megjelenítés, amelyet az ... 2000 program vonatkozásában csak az végezhetett jogosultként, aki a felhasználáshoz szükséges engedélyeket megszerezte.

Az alperes a szerződés megszűntéig rendelkezett ilyen felhasználói jogokkal, ezt követően csak akkor lett volna a jogosult, ha a szükséges engedélyt a felperestől ismételtén beszerzi.

Ez igaz akkor is, ha az ... 2000 program felhasználását csak és kizárólag az adatbázishoz való hozzáférés érdekében szükséges. Ettől eltér, ha az alperes kizárólag bírósági, államigazgatási, vagy más hatósági eljárásban bizonyítás céljára akarja felhasználni az adatokat.

Végül a Szakértő Testület szerint lényegtelen az, hogy milyen mennyiségű volt az ilyen jellegű jogsértő felhasználás, tehát hogy hány jogosult szervezet folytatta a szerződés megszűnését követően az ilyen jellegű szoftverfelhasználást. Annak viszont jelentősége van, hogy ez a jogosulatlan felhasználás mennyi ideig tartott.

A két szakértői vélemény beszerzését követően a bíróság személyesen meghallgatta ... számítástechnikai szakértőt írásbeli szakértői véleménye alapján, a szakértő következőkkel egészítette ki írásbeli véleményét:

Az ... 2000 program használata a napló fájl tartalma alapján bizonyított, a programot folyamatosan használták. 2000. július 21-ig mindennapos használatot tükrözött a napló fájl, folyamatos táppénz, betegszabadság, pótlék és fizetett távollét számvetése történt meg a napló fájl szerint, de 2000. augusztusában például hóközi számfejtés és kiléptetéssel kapcsolatos számfejtés is megtalálható volt.

A ... Oktatási Központban, amely az egyetlen helyszín volt, ahol a szakértő vizsgálni tudott, a program normális menetű felhasználását tapasztalta, sőt a tapasztaltakat floppyra ki is mentette.

A program 22-es verziója volt látható a vizsgálat alkalmával.

Az alperes által hivatkozott ún. konzervfelhasználás annyit tesz, hogy a programot meg kell nyitni. A konvertálás magának a programnak a feltárása.

A konvertálás nem azonos felhasználás azzal, amikor a felhasználó a saját listájáról egy adatbázist készít, akár papír alapúként, ezért az adatbázisba beletekinteni, abból programot kinyerni csak a szerzői jogosult engedélyével lehet, miután a felhasználásra vonatkozó szerződés lejárt.

A gyakorlatban egyébként egy új programban való adatbázis telepítésre a szerzővel szokás megállapodni, tehát a konvertálásra vonatkozó megállapodást a szerző végezheti el külön díjazás ellenében.

A lefolytatott bizonyítási eljárást követően a felperes változatlanul kérte annak megállapítását, hogy szerzői jogait megsértette az alperes, ez a kérelem már a keresetlevélben elő volt terjesztve, s emellett kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest adatkonvertálás címén kártérítés megfizetésére, illetőleg túlhasználat címén díj fizetésére.

A felperes a peradatok alapján arra hivatkozott, hogy az adatkonvertálás már 2000. május-június hónapokban folyt, sőt 2000. július 1-ét követően is. Miután a konvertálás az adatbázis szerkezetének felfejtésével és folyamatos használatával történt meg, a felhasználás után díjazás illeti meg.

A felperes továbbá a program túlhasználata után is díj megfizetésére kérte kötelezni az alperest, és ezt az összeget azért az alperestől követelte, mert a szerződést az alperessel kötötte meg, és az alperest jogosította fel arra, hogy az általa megjelölt számú, s az alperes

által felügyelt és irányított szervnél lehessen a program használatával az illetményszámfejtést elvégezni.

A felperes a konvertálás tekintetében 120 Ft/fő díjazással számolt, amely díjazást a bíróság arányosnak talált, nemcsak azért, mert a felperes igazolta, hogy más költségvetési szervekkel kötött megállapodás esetén is ilyen mértékű díjazásban állapodott meg már a korábbi, az alperessel megkötött szerződés lejártát megelőző időben, hanem azért is, mert az összeg felszámítása a felperes részéről nem volt eltűzött.

A bíróság tehát a felperes által igényelt, az adatkonvertálás ellenében járó 6.272.160 Ft megfizetésére kötelezte az alperest.

A felperes a program további használata ellenében járó díj megfizetésére is kérte kötelezni az alperest, amely tekintetben a bíróság azt állapította meg, hogy a felperest csak a felek jogelődjei között megkötött szerződés 2000. június 30-ai megszűnését követően bizonyított tényleges felhasználás ellenében illeti meg a díj.

Miután a tényleges további használat bizonyítása elmaradt, a bíróság e tekintetben a felperesi keresetet elutasította, kivéve az egyetlen tényleges használatot tapasztaló szakértői megállapítást, illetőleg azt a felperes által bizonyított esetet, hogy a...Rendőrfőkapitányság a program használatával kapcsolatos segítséget kért, jóval a felek között megkötött szerződés megszűnését követően.

Miután a felek a szerződésben átalánydíjat állapítottak meg, a bíróság ebből kiindulva kötelezte 760.592 Ft megfizetésére az alperest túlhasználattal díj címén, figyelembe véve a túlhasználattal érintett hónapok számát, azaz azt, hogy az Országos ... Oktatási Központ tekintetében 15 hónap túlhasználat volt bizonyított, míg aRendőrfőkapitányságnál 19 hónap.

A peres felek fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a...Pf.../2006/28. sorszámú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, s az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A másodfokú bíróság álláspontja az volt, hogy az elsőfokú bírósági ítélet nem terjedt ki valamennyi kereseti kérelemre, így a bíróság a jogsértés megállapítása tekintetében előterjesztett felperesi kereseti kérelem felől nem rendelkezett.

A másodfokú bíróság megállapította továbbá, hogy a felperesi követelés jogalapja tekintetében az indokolás hiányos, illetőleg az adatkonvertálási díj összegének meghatározása körében a tényállás nem került teljes körűen feltárára.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az indokolásnak ki kellett volna térnie arra is, hogy az alperes milyen okból tartozik felelősséggel az általa képviselt szervezetek felhasználási cselekménye tekintetében, különösen arra figyelemmel, hogy a felperes a sérelmezett felhasználásokat illetően az egyes szervezetekkel utóbb szerződéseket kötött a jogsértő helyzet rendezésére.

Tisztázni kell azt is, hogy a felperesi gazdasági társaság miként lépett fel a perben a szerzői jog jogosultjaként.

Tisztázni kell azt is, hogy a felperes díjigényét gazdagodás visszatérítése címén, vagy pedig a szerzői jogi rendelkezések utaló szabályozása folytán a polgári jogi felelősség szabályai szerint érvényesíti-e.

A felperes hat szervezettel külön szerződést kötött az ... programcsalád felhasználására, ezért az adatkonvertálási díj összegére vonatkozó felperesi számítás sem volt elfogadható.

Végül állást kell foglalni abban a kérdésben is, hogy a régi, vagy az új szerzői jogi törvény rendelkezései alapján tartozik felelősséggel az alperes, ha felelőssége megállapítható.

Az újabb eljárásban a felperes a hatályon kívül helyező végzésben írt másodfokú bírósági állásponttal kapcsolatosan is, és kereseti kérelmének pontosításaként a következőket adta elő:

A felperes álláspontja szerint az alperes azzal, hogy a ...-ös verziók szétosztását megtiltotta, jogszabályt sértett, illetőleg a szerződést is megsértette, ugyanis ezzel a magatartásával annak a lehetőségét is biztosította, hogy az általa képviselt szervezetek 2000. június 30-a után is használni tudják az ... programot, azaz lehetővé tette a túlhasználatot, s ezzel a felperesnek kárt okozott.

A felperes lényegében kárenyhítési kötelezettségének kívánt eleget tenni, amikor a jelzett verziókba beépített műszaki védelem alkalmazását kérte.

Egyébként már Magyarországon is ismert volt és elismert az ún. ..., továbbá a Berni Unió Egyezmény műszaki védelemre vonatkozó rendelkezései, illetőleg a Párizsi Egyezmény rendelkezése, valamint később ismertté vált a 91/250. EKG Irányelv is, amelyek a műszaki védelemmel kapcsolatos előírásokat tartalmazták, s amelyek később az új szerzői jogi törvény rendelkezéseibe is beépítésre kerültek.

Mindezért a felperes kereseti kérelme szerint annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperes szerzői jogait, amikor a hatáson műszaki védelmet biztosító ...-ös verziók terítését és használatba vételét megtiltotta, illetőleg lehetetlenné tette.

Ennek a műszaki védelemnek a lényege az volt, hogy 2007. július 1-től az ... rendszer nem indulhatott volna el, csak akkor, ha a felhasználó a felperestől megszerzi a megfelelő jelszót.

A jogsértésért csak az alperes felel egyedül, hiszen az alperesi magatartás miatt állt elő az a helyzet, hogy a szerződés megszűnését követően az alperes által képviselt szervezetek részére műszakilag még mindig lehetőség volt a szoftver használatára, ez a túlhasználat pedig a szerződéssel kapcsolatos használattal függött össze.

A felperes nemcsak a szerzői jogsértés megállapítását kérte az alperessel szemben, hanem azt is, hogy megszegte a felperesi jogelőd és az alperesi jogelőd közötti szerződés 6.1. pontját és 6.4. pontját akkor, amikor a hatáson műszaki védelmet biztosító verziók terítését és használatba vételét megtiltotta, illetőleg lehetetlenné tette.

A szerzői jogsértés- és szerződésszegés folytán a felperes kérte a Ptk.339.§./1/ bekezdése szerint kártérítés megfizetésére kötelezni az alperest, amely a túlhasználat miatt 24.739.408 Ft volt, amelyet a felperes úgy számított, hogy az utolsó észlelt túlhasználat időpontjáig, azaz 2002. január 21-ig a szerződés megszűnését követően eltelt 19 hónap alapján a szerződés szerinti átalánydíj összegét vette alapul.

A felperes arra is utalt, hogy maga az alperes is utalt beadványaiban a túlhasználat tényére, hiszen arra hivatkozott, hogy a különböző pénzügyi szabályok miatt létrejött adattermék archiválása több évig szükséges. A szervezet jogutód nélkül történt megszűnéséig nem törölhetők ezek az adattermékek, márpedig az adattermék megismerése, az adatbázis

tartalmának nyilvánosságra hozatala csak az adott szoftverrel történhet meg, és ez pedig az ... program volt.

A felperes azt is kérte figyelembe venni, hogy a Szerzői Jogi Szakértő Testület megállapítása szerint lényegtelen a jogsértő felhasználás mennyisége, tehát hogy a szoftver felhasználására korábban jogosult szervezetek közül mennyi folytatta jogosulatlanul a szerződés megszűnését követően a szoftver használatát. De tekintettel kell lenni a díj átalány jellegére is, és a használat időtartamára.

A felperes igazolta azt, egy a programkészítő részéről becsatolt nyilatkozattal, hogy a felperes rendelkezett a szoftver felhasználói jogaival. Ugyanis a nyilatkozat szerint ..., ..., ..., ... és ... úgy nyilatkozott, hogy a szoftver fejlesztése minden esetben munkaköri kötelezettségüket képezte, ennek következtében az általuk készített és szerzői jogi védelemmel rendelkező alkotásokhoz tapadó valamennyi vagyoni értékű jogot a munkáltatóra ruházták át, ide értve a nyilvánosságra hozatal, a másolás és többszörözés, a felhasználói jog, és annak továbbértékesítése fogalommal meghatározott tevékenységet is. Azt is kijelentették, hogy munkába lépésük előtt a munkáltatóval ilyen megállapodást kötöttek, illetőleg azt is, hogy rendszeres havi bérükön felül semmilyen más részesedés, jogdíj nem illeti meg őket.

A felperes a túlhasználat címén, de kártérítési felelősség alapján követelt összegben túl adatkonvertálási díj címén a korábban előterjesztett 6.272.160 Ft összegű követelését tartotta fenn, méghozzá az alperesi jogelőddel megkötött szerződés alapján az alperesi jogelőd által képviselt valamennyi szervezet teljes létszámára nézve.

A másodfokú bíróság végzésében említett hat szervezet tekintetében, azaz a velük kötött megállapodás vonatkozásában arra hivatkozott, hogy ezek a szervezetek is végrehajtották adatkonvertálásukat 2000. júniusában, hiszen ezt követően nem tudták volna július 1-től a ... programmal megkezdeni a számfejtést.

A hat szervezettel kötött szerződés a konvertálásokra nem terjedt ki, hiszen csak később, az ... rendszer programjainak jogszerű felhasználását biztosították a megkötött szerződésekkel.

Az ... rendszer jogszerű és rendeltetésszerű felhasználása alatt azonban nem a konvertálást kellett érteni, így annál a hat szervezetnél - amelyekkel a felperes utóbb szerződést kötött - is jogsértéssel történt az adatbázis konvertálása. Ezek a szervezetek csak a későbbi munkavégzés ellehetetlenülésének kivédése érdekében biztosították a későbbiekben az ... rendszer felhasználói jogát. De volt a szervezetek között olyan is, amely a ... programmal és az ... rendszerrel is mintegy másfél éven keresztül párhuzamosan végezte a számfejtést. A felperes becsatolt egy ilyen megállapodást azzal, hogy valamennyi hat szervezettel hasonló tartalmú megállapodást kötött, és a becsatolt megállapodásból kitűnően ezeket a szerződéseket a peres eljárásban érintett időszakot követően kötötte meg, azaz 2001. március 12-ét követően.

A felperes a marasztalási összegek után késedelmi kamat megfizetésére is kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereseti kérelmek teljes elutasítását kérte, jogalap hiányában

Korábbi álláspontját fenntartva, amelyet már a másodfokú bíróság is értékelt, arra hivatkozott, hogy az adatkonvertálás tekintetében nem történt jogellenes felhasználás, mindezt álláspontja szerint a szakértői vélemény is alátámasztja, jóllehet a szakértői véleményt a felperes és a

bíróság is ettől eltérően értékelte.

Arra az esetre, ha a bíróság ezt az álláspontot nem osztaná, azt kérte, hogy a szerződéskötéskor az alperesi jogelőd által képviselt 67 szervezet közül rekessze ki a bíróság a tűzoltó parancsnokságokat, illetőleg aőrzését végző parancsnokságot, mert ezek ma már nem tartoznak az alperesi jogutód felügyelete alá.

Ami a túlhasználati díjjal kapcsolatos felperesi követelést illeti, az alperes arra hivatkozott, hogy egyetlen szervezetnél volt bizonyítható az, hogy túlhasználat történt, amelyért azonban ugyancsak nem köteles az alperes helyt állni, ugyanis azokat a szervezeteket a felperesnek külön-külön perelnie kellett volna, ahol a túlhasználatot maga is tapasztalta - mint aRendőrfőkapitányságnál -, mert a szerződés megszűnését követően az alperes már semmilyen felelősséggel nem tartozott ezeknek a szervezeteknek a tevékenységéért.

Az alperes arra is hivatkozott, hogy esetleges marasztalása esetén ÁFA-összeg nem illeti meg a felperest, mert a szerződésben ezt nem is kötötték ki.

Az újabb eljárás során - az újabb jogszabályi változások miatt - a bíróság nyilatkozta a beavatkozókat, hogy tevékenységük, illetőleg feladat- és hatáskörük vonatkozásában, valamint felügyeleti szervük tekintetében történt-e változás.

A beavatkozók úgy nyilatkoztak, hogy változás nem történt, kivéve a korábbi VI. és VII. rendű beavatkozó tekintetében. A VI. rendű beavatkozó aRendőrfőkapitányság volt, amely a továbbiakban a korábbi VII. rendű, azIgazgatóság feladat- és hatáskörét is átvette.

A bíróság a felperes fenntartott kereseti kérelmét megalapozottnak találta a következők szerint:

A bíróság mindenekelőtt szükségesnek tartja részletesen rögzíteni a felperesi- és alperesi jogelőd között 1999. március 31-én megkötött szerződést.

A szerződésben foglaltak szerint a felperesi jogelőd engedélyezte az ... programcsalád felhasználói jogát az alperesi jogelőd által képviselt, irányított és felügyelt szervezetekre a szerződés érvényességi ideje alatt.

Az alperesi jogelőd megbízta a felperes jogelődjét, hogy az általa kifejlesztett ... rendszer követését, karbantartását végezze el. A feladat kiterjedt arra, hogy a törvényi, alperes nevei rendeleti és a alperes nevei utasításokat kezelje, ezek hatását építse be a ... rendszerbe, hibajelzések alapján korrigálja a hibákat, és köteles volt a felperesi jogelőd az alperesi jogelőd eseti, továbbfejlesztési igényeit kielégítő szoftvereket is elkészíteni.

A szerződést határozott időtartamra kötötték meg a felek, az első lejárat határidőül 2000. június 30-át jelölték meg.

Az alperesi jogelődnek lehetősége volt a szerződést felmondani még a 2000. június 30-i határidő előtt úgy, hogy a lejárat előtt három hónappal, azaz 2000. március 31-én azt írásban közli.

A szolgáltatás ellenértéke havi átalány formájában került megállapításra, a havi átalány nettó értéke 2.500.000 Ft volt.

Ez az összeg a forgalmi adót nem tartalmazta, viszont a felperesi jogelőd a számláiban a mindenkori ÁFA felszámítására külön soron jogosult volt.

Az alperesi jogelőd kötelezettséget vállalt arra, hogy a felperesi jogelőd által átadott anyagokat alaposan és a lehető legrövidebb időn belül áttanulmányozza, köteles volt maximálisan együttműködni, és az egyes részterületek vonatkozásában a legjobb szakembereket biztosítani a szükséges konzultációhoz. De külön megfogalmazták a felek,

hogyan a szerződés teljesítésében maximálisan együttműködnek.

Végül a szerződésbe belefoglalták, hogy az alperesi jogelőd túrni köteles, hogy a felperesi jogelőd a szerződéssel érintett szervek közül legfeljebb hattal a speciális igények lefedésére külön szerződést köt. A szerződések havi nettó összege azonban nem haladhatta meg az adott szervezetnél egy főre vetítve a 30 Ft-ot.

A bíróság a másodfokú eljárásban meghozott végzés nyomán elsődlegesen azt tisztázta, hogy a felperes rendelkezik-e olyan szerzői jogi jogosultsággal, amelynél fogva a keresetet előterjeszthette.

A szerződés megkötésének időpontjára figyelemmel, 1999. március 31-én az 1969. évi III. törvény rendelkezései voltak hatályban, tehát a bíróságnak ezeket a rendelkezéseket kellett e vonatkozásban is figyelembe vennie.

Az 1969. évi III. törvény 14.§./1/ bekezdése szerint ha a mű elkészítése a szerző munkaköri kötelezettsége, és munkáltató a munkaviszony tartalma alapján a mű felhasználására jogosult, a mű átadása a nyilvánosságra hozatalhoz való hozzájárulásnak minősül, és a felhasználás joga az átadással száll át a munkáltatóra. A munkáltató ezt a jogát a munkaviszony tartalma által meghatározott körben szerzi meg, és csak működési körén belül gyakorolhatja.

A felperes által becsatolt, a program szerzői részéről adott nyilatkozat alapján egyértelmű, hogy munkaköri kötelezettségként elkészült mű átadásával kifejezetten hozzájárultak a mű felhasználásához.

A munkáltató szoftverház, tehát nyilvánvaló, hogy működési körén belül használta fel a programot akkor, amikor az alperesi jogelőddel a szerződést megkötötte.

Az újabb eljárásban pontosított felperesi kereseti kérelem nyomán tisztázható volt az, hogy a felperes igénye az alperessel megkötött szerződés megszegésének megállapítására, szerzői jogi jogosultságának sérelme megállapítására irányult, illetőleg a túlhasználat ellenében kártérítés címén igényelt díjazást, az adatkonvertálás esetén pedig a felhasználás ellenében járó díjat igényelte.

A felperesi keresetek sorrendjében a következő állapítható meg:

A felperes kereseti kérelme egyrészt annak megállapítására irányult, hogy az alperes megsértette a felperes szerzői jogait akkor, amikor a szerződés ideje alatt készült programverziók és közöttük a hatásos műszaki védelmet biztosító verzió terítését és használatba vételét lehetetlenné tette. Ezzel egyben megteremtette a túlhasználat lehetőségét is.

Figyelemmel arra, hogy a felperes által kért megállapítással érintett alperesi cselekmény ugyancsak az 1969. évi III. törvény hatálya alatt következett be, a bíróság az 52.§./1/ bekezdés a./ pontja szerint megállapította a jogsértés megtörténtét.

Ennek indoka pedig az, hogy a felperes által csatolt nyilatkozat szerint a felperes rendelkezett az ... programcsalád felhasználói jogával, vagyis a vagyoni jogok jogosultja volt.

A szerződésben arra vállalt kötelezettséget a felperesi jogelőd, mint szolgáltató, hogy engedélyezi az ... programcsalád felhasználói jogát, és elvégzi a rendszer követését és karbantartását.

Az a körülmény, hogy a felperes jogelődje igényelte a hatásos műszaki védelem beépítését

biztosító verziók telepítését és használatát, jogszerű és megalapozott igény volt a felperesi jogelőd részéről.

Az 1969. évi III. törvény hatálya alatt a jogszabályi rendelkezésekben kifejezetten nem volt szabályozva a vagyoni jogosultsággal rendelkező, akár szerző, akár a munkaköri kötelezettség körében elkészített alkotás felhasználója tekintetében az, hogy milyen védelmet is igényelhet a jogsértő felhasználóval szemben, a gyakorlatban azonban a program készítői minden esetben igyekeztek valamifajta műszaki védelmet biztosítani annak érdekében, hogy az általuk készített szoftver csak az engedélyezett keretek között kerüljön felhasználásra. Egyébként pedig az ... rendszer követése és karbantartása annyit tesz, hogy a felperesi jogelőd, mint szolgáltató részéről szükségesnek tartott, és nemcsak az alperesi jogelőd által képviselt szervezetek részéről igényelt korrigálás, hibajavítás, stb. is megtörténjen.

A felek a szerződés szerint is, de a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően is együttműködésre voltak kötelezettek, tehát az alperesi jogelődnek ha kétségei támadtak a felől, hogy a ... jelzésű verzió használatba vétele vajon indokolt-e, illetőleg azt mi teszi szükségessé, a felperesi jogelőd törvényes képviselőjének levelében foglaltak ellenére is ezt tisztázni kellett volna. Ugyanis a felperesi jogelőd az alperesi jogelőd részéről képviselőt ellátó informatikai főosztályvezető felé pontosan jelezte, hogy mi teszi szükségessé a verziók használatba vételét, annak pedig semmilyen nyoma nincs, hogy vajon milyen okból nem tett eleget együttműködési kötelezettségének az alperesi jogelőd, és miért tette lehetetlenné azt, hogy a verziók beépítésre kerüljenek. Erre magyarázat a peres eljárásban nem volt.

Amikor a felperes annak megállapítását is kérte, hogy mindezzel a 1999. március 31-én kötött szerződésben foglaltakat is megszegte az alperes jogelődje, a bíróság ezt a megállapítást is helyénvalónak találta, hiszen az 1969. évi III. törvény 27.§-a szerint a felhasználási szerződést írásban kellett megkötni.

A törvény 3.§-a szerint azokban a kérdésekben, amelyekben a törvény nem szabályoz, a Ptk. rendelkezéseit kellett alkalmazni. A Ptk. rendelkezései közül a 277.§./1/ bekezdése a szerződésszerű teljesítésére kötelezte mindkét felet. A szerződés valamennyi rendelkezését az alperesi jogelőd nem teljesítette, tehát a szerződést megszegte.

Az alperesi jogelőd nem akadályozhatta volna meg, hogy a megkötött szerződés szerint a felperesi jogelőd által helyénvalónak ítélt, és a szerződéses kötelezettség teljesítéseként végzett karbantartás, vagy javítás, illetőleg jogszabálykövetésre vonatkozó, majd a műszaki védelme biztosító programverziók használata megtörténhessen az általa képviselt szervezetek részéről.

Ami a felperes marasztalási igényét illeti, a túlhasználat ellenében kártérítés címén követelte a felperes által számított hónapokra a szerződés szerinti átalányösszegnek megfelelő marasztalást, azaz 19 hónapra a 2,5 millió forint nettó, illetőleg ÁFA-összeggel számított követelést.

A kártérítés címén előterjesztett követelést jogalapjában és összegszerűségében is a bíróság megalapozottnak találta, figyelemmel a túlhasználat idején hatályos 1999. évi LXXVI. tv. 3.§-a folytán alkalmazandó Ptk.339.§./1/ bekezdésére.

Ami a jogalapot illeti, az alperesi jogelőd éppen a szükséges műszaki védelmet igénylő verziók használatának megakadályozásával megteremtette azt a lehetőséget, hogy az általa

képviselt szervezetek a folyamatos, akadálymentes illetményszámfejtés miatt a felperesi jogelőd által készített programot használják változatlanul. anélkül, hogy azt a felperesi jogelőd engedélyezte volna.

Arra vonatkozóan, hogy a tényleges túlhasználat megtörtént, már a peres eljárás korábbi szakaszában is adatok merültek fel, most a bíróság elfogadta azt a felperesi érvelést, hogy nem a tényleges, vagy általa bizonyítható túlhasználat alapján járhat csak kártérítés címén díjazás, hiszen a szerződés megszűnését követően. és azt megelőzően sem volt arra lehetősége a felperesi jogelődnek, hogy a használatot ellenőrizze.

A megkötött szerződésből is az tűnik ki, hogy akkor kellett és akkor lehetett megjelennie az egyes szervezeteknél, amikor valamilyen, a használat tekintetében való javítást, vagy bármilyen segítséget igényeltek tőle.

A peres eljárás megindulását követően, amely a szerződés megszűnése után röviddel következett be, végképp nem volt semmifajta lehetősége arra a felperesi jogelődnek, hogy a program használatának megszüntetését ellenőrizze, annak ellenére, hogy olyan adatok álltak rendelkezésére, amelyek szerint a továbbhasználat folyt, illetőleg saját maga is következtetett arra, hogy a programhasználat változatlanul szükséges, hiszen a folyamatos illetményszámfejtés másként nem történhetett meg.

Az alperes arra hivatkozott, hogy a túlhasználatot folytató, egyébként önálló jogi személyiségű szervezetekkel szemben kellett volna fellépnie a felperesi jogelődnek, ezt a hivatkozást azonban a bíróság nem fogadta el.

A felperesi jogelőd és az alperesi jogelőd azért kötött egymással megállapodást, és abban szabályozták a felek jogait és kötelezettségeit is, mert ez az alperesi jogelőd kívánsága volt, maga választhatta ki azokat a szervezeteket, ahol az ... program használata folyt, abba a felperesi jogelődnek semmilyen beleszólása nem volt.

Az alperesi jogelőd a szerződés megkötésével egyúttal felelősséget is vállalt az általa kiválasztott szervezetek magatartásáért.

A a Ptk.339.§./1/ bekezdése szerint aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni.

A jogellenes magatartás abban áll, hogy a szerződés megszűnése után, 2000. június 30-át követően az alperes jogelődje nem gondoskodott arról, hogy július 1. után már az ... program használatát fejezzék be az általa képviselt szervezeteknél, nem építette be azt a hatásos műszaki védelmet, ami a további használatot megakadályozhatta volna, és amelyet a felperesi jogelőd alappal igényelt. 2000. júniusában az ... programmal kezelt adatbázis konvertálása folyt az egyes szervezeteknél az alperesi jogelőd tudtával.

A jogellenes magatartás tehát abban állt, hogy a szerződés érvényességi idején túli használatot nem akadályozta meg az alperesi jogelőd, ezért a Ptk.339.§./1/ bekezdése szerint kártérítési felelősséggel tartozik.

A kártérítés összege pedig nem más, mint az a havi átalánydíj, ami a program rendes használata ellenében is járt a felperesi jogelődnek. **A Szerzői Jogi Szakértő Testület véleménye szerint e tekintetben a használat időtartama a döntő.**

A másodfokú bíróság előtti eljárásban is ismert volt már, hogy 2001. márciusában a felperes

megállapodást kötött egyes szervezetekkel a 67 szervezet közül, erre vonatkozóan azonban a felperes az újabb eljárás során magyarázatot adott, becsatolva az egyik szerződést példaként, mint amelynek mintájára kötötte meg a továbbiakat is.

A szerződést azért kötötte meg az egyes szervezetekkel, mert bár a ... programot használták az illetményszámfejtésnél, azonban biztosítani akarták azt, hogy a még későbbiekben is szükséges, az ... programmal megnyitható adatbázisból bármikor adatokat tudjanak kinyerni, tehát nem kívánták a szerződés megszűnése után olyan helyzetbe kerülni, hogy a szükségessé vált adatot, vagy adatokat jogsértő módon nyerjék ki az ... programmal működtetett adatbázisból.

Mindez azonban nem változtat azon, hogy a túlhasználat miatti felperesi igény megalapozott, hiszen ezek az esetek nem a program túlhasználatára vonatkoztak, hanem egy, a ... programmal párhuzamos használat jogszerűségét teremtették meg ezeknél a szervezeteknél.

A felperes által számított összeg helyénvaló volt, hiszen ha a jogszerű felhasználás ellenében járó díjjal számolva a havi átalányösszeget a felperes által még észlelt használati időpontig terjedő időre, azaz 19 hónapra számítva jelölte meg a felperes a marasztalási összeget, ez az alperes számára is ellenőrizhető módon helyénvalóan számított összeg. Ami pedig az alperesi hivatkozást illeti, hogy ÁFA nem jár a felperesnek, egyrészt a szerződéses rendelkezések alapján nyilvánvaló, hogy a havi díj nettó összegben lett megállapítva, másrészt jogszabály is arra kötelezi a szolgáltató felperest, hogy a szolgáltatás után az ÁFA-összeget fizesse meg.

Ami az adatkonvertálási díjat illeti - a bíróság már korábban is helyénvalónak találta a felperes ez irányú igényét. Abból kellett kiindulni, hogy ez az adatkonvertálási tevékenység 2000. júniusában megkezdődött ahhoz, hogy a 2000. júliusi bérszámfejtés megtörténhessen.

Az 1999. évi LXVII. törvény, az új Szjt. hatálya alatt folytatott tevékenység műfelhasználásnak minősül akkor is, hogyha az új Szjt.17.§-ában felsoroltak közé nem illeszthető. Ugyanis az Szjt.17.§-ában nem taxatív felsorolás van. A mű felhasználása az ott írt módokon felüli is lehet. Egy adatkonvertálás csak a korábbi működtető szoftver segítségével történhetett, márpedig a felperesi jogelőd és az alperesi jogelőd által megkötött szerződés erre nem terjed ki.

Erre a felhasználási cselekményre vonatkozóan irányadó az Szjt.16.§./6/ bekezdésének rendelkezése is, tehát hogy a felhasználás jogosulatlan különösen akkor, ha az arra jogosult szerződéssel engedélyt nem ad arra, vagy a felhasználó jogosultságának határait túllépve használja fel a művet.

A 16.§./5/ bekezdés első mondata szerint pedig a szerzőt a mű felhasználásáért megfelelő díjazás illeti meg. A díjazás pedig azért is megilleti, mert arról nem mondott le.

Ami az adatkonvertálási díj összegét illeti, a bíróság elfogadta azt a felperesi hivatkozást, hogy az eredetileg 67 szervezet teljes létszámára vonatkozóan kell az összeget számítani.

A bíróság azt már korábban kifejtette, hogy a 120 Ft/fő adatkonvertálási díj túlzottnak nem tekinthető, e vonatkozásban egyébként alperesi cáfolat sem volt, az alperes mindössze az adatkonvertálás tényét, illetőleg azt vitatta, hogy az szerzői jogi értelemben vett felhasználásnak minősülne.

Helyénvaló az a felperesi hivatkozás is, hogy mind a 67 szervezet tekintetében az adatkonvertálást végrehajtották. Az még a kartonokon folytatott bérszámfejtéshez is

szükséges volt, hogy az addigi adatokat feltárják és rögzítsék.

A bíróság abból következően tehát, hogy az adatkonvertálás felhasználási cselekmény, és 2000. júliusától másként nem történhetett meg a bérszámfejtés, minthogy az ... programmal működtetett adatbázist használták fel a bérszámfejtéshez, arra következtetett, hogy mind a 67 szervezet tekintetében - az ottani létszám alapján - számítandó a 120 Ft/fő díj.

A felperes mindkét címen fenntartott követelése megalapozott.

A felperes a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontját úgy a túlhasználat, mint az adatkonvertálás tekintetében helyénvalóan jelölte meg, hiszen a szerződés megszűnését követő, illetve folyamatos felhasználási cselekményekről van szó.

Az alperes pervesztes, ezért a bíróság a Pp.78.§./1/ bekezdése szerint kötelezte őt az együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére a felperes javára. Miután az alperes pervesztes, a pernyertességük érdekében beavatkozók sem igényelhetnek perköltséget, ahogy az alperes sem a felperestől.

Budapest, 2009. október 7. napján

Csíkyné dr. Szobácsi Julianna sk.

tanácselnök